

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historia Marchionum Badensium & Hachbergensium - Cod. Karlsruhe 3293 II 10

Gamans, Johannes

St. Peter auf dem Schwarzwald, 1758

IV. Opinio

[urn:nbn:de:bsz:31-267058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-267058)

6.
Regibus, et quidem à Gaptone seu Ansete, tanquam
primo stirpitate descendisse asserunt, deducere volunt,
ajunt enim, Hermannus Nicolai filius Scaligeri,
Trebellij Pulgaronij Regis nepotes, Bothonis fortis
Scaligeri pronepotes, Martucci abnepotes, Arizonis
nepotes, Alberti Irinepotes, à Friderico Barbarossa
ex Italia in Germaniam ductum, et ibidem Marchionis
Badensis titulo donatum. Opinionem et originem hanc
Marchionum Badensium à Scaligeris et priscis Gothorum
Regibus mordicus defendit Dr. Joan. Georgius Comes
de Hohenfollern in opere suo genealogico, quod de
Serenissima Domo Badensi scripsit an. 1599. Dr. Georgius
Frid. Marchioni Badensi et Hochberg. dedicavit.

IV. Opinio.

Quarto. Eo inscitia quidam rediguntur, ^{ut} Badensem
et Hochbergicam duas diversas familias esse affir-
ment, ita ut qualibet proprium suum stirpitem seu ra-
dicem habuerit, et Hochbergicam longe ante Badensem
| qua demum à 1155. ex Italia progressa sit. | in Ger-
mania floruisse dicunt, idque ob sequentes rationes:
cum enim veterum documentorum, uti volunt, seu
Liberorum equestrium libris authenticis | ex quibus
priscas nobilium familias probantur, siquidem ad lu-
dos illos equestres nemo admittebatur, nisi prius ve-
ram Avorum Graavorumque seriem sufficienter pro-
basset: | expresse reperiat, quod à 1179. Colonia
Fridericus Hochbergensis, à 1198. Norimberga
Rudolphus M. Badensis, et Wernerus M. Hochberg.
cum conjugis, 1209. Wormatia Burkardus H. hoch-
bergensis

bergensis, 1235. Herfipoli Hermanus III. M. Bad.
 et Dnus Verona. & iudis ejusmodi equistribus presen-
 tes interfuerunt; inde concludi posse arbitrabantur,
 quemlibet sua propria arma gentilitia, ut et pro-
 prios avos proavosq; habuisse, nec Badensem et Hach-
 bergicam pro una sed duab; diversis familiis semper
 habitas. Paterea scribere Albitius in prima sua
 annotatione Operis geneal. quod an. 1140. Alberty filius
 Wezilone sub titulo Marchionis ab Hockberg unacum
 patre Wezilone; qui in literis citatur; genuerit
 duos filios, Fridericum et Rudolphum, quorum hic sine
 herede juvenis obierit, ab illo vero defluxerit Stema
 Comitum de Hohenburg et Haigerloch. Itaq; ex hac
 demonstratione Albitij 6. v. 7. Marchiones Badenses,
 qui apud alios genealogiarum Scriptores n' reperiri-
 tur, prodire in lucem, atq; inde sequi, quod Marchio-
 nes hi sint veri ac legitimi majores; licet non ipsa
 prima capita, quae propter temporis antiquitatem sciri
 certo et demonstrari nequeunt; Marchionum Hachberg.
 n' autem Hermani Veronensis, primo parentis et au-
 thoris Badensium, qui diu post dictos Hochbergicos, quos
 Albitius recenset, vixisse legatur; veram enim esse
 opinionem Genealogistarum, cum quibus Iren. C. 17.
 c. 140. consentiat, et proprium Marchionis Joannis Se-
 simoniū alleget, quod primus Marchio Badensis Her-
 manus aō 1155. cum Friderico Barbarossa ex Italia in
 Germaniam venerit, nam idipsum ad servare chronicon
 Imperatoris hujus: cum scil. dicto anno et quidem 14. Cal.
 Jun. secundum Cuspinianum per Longobardiam rediisse
 in patriam, atq; inde n' iniuste presumatur, quod Bulla

Constantiensis dt. 9. Cal. Sept. eod. an. in quo mar-
 chio de Baden testis allegetur, in itinere hoc pro-
 mulgata sit, nullum enim antiquius testimonium,
 in quo Hermannorū aut alius alterius marchionis
 Badensis mentio fiat, hucusq; allegatum esse. Ex
 quibus omnibus sequitur, quod Hermannus huius fi-
 lius Rudolphus l. an. 1198. ludis equestribus Norimber-
 gensibus interesse potuerit, nec tñ annū 40. etatis
 exceperit: fieri quoq; potuisset, ut & ipse Hermannus l.
 & filius ejus Hermannus III. cum Friderico l. Imp. in
 Syriam profectus ibidē an. 1190. mortuus sit, et Herman-
 nus III. ludis equestribus 1232. Herbipoli celebratus adfue-
 rit, cum enim expreso nōc Hermannus III. et Dñm Ver-
 nensem ibidem appellari, ad indicandum nempe fami-
 lia originem, cum quibus ipsa ratio temporis melius
 conveniat, quam si Hermannus l. principatum ad exem-
 plum Trenci in aō C. 1120. collocare velimus, atq;
 ita ex supradictis aliisq; circumstantiis et conjec-
 turis concludi, quod Marchiones Badenses aō 1155. in Ger-
 maniam primo venerint, e contra verò constare, uti
 superius dictum, quod Fridericus marchio Trachber-
 gensis 1179. ludis equestribus Coloniae praesens inter-
 fuerit, et ante ipsum pater ejus Albericus et Wezild-
 arus, post hos verò an. 1198. et an. 1209. Wernerus,
 Burcardus I. et Burcardus II. omnes Marchiones Hach-
 bergenses floruerint, quorum aetas et natiuitas
 longe ultra dictum annū 1155. quin imo ad undeci-
 mum usq; seculum retrahatur, atq; ita necessario
 sequatur, quod nō ex Hermanno Veronensi, parente
 primo et autore Badensib; et sed ex multo anti-
 quiore

quiore familia, quae diutius in Germania fuerit, or-
 tum ac originem suam traxerit, quae de re videndus sit
 Laetus, qui diversitatem utriusque familia tractat,
 quem si quis consulat, reperiet, quod hac in re
 usque adeo sibi constet, nam L. VIII. Migrat. gentium
 scribit, quod an. 1140. Albertus filius Wezilonis sub
 titulo marchionis ab Hackberg unacum patre Wezilo-
 ne in literis citetur: cum genuisse duos filios Frideri-
 cum et Rudolphum, quorum hic juvenis sine herede
 obierit, Fridericus vero floruerit circa an. 1179. a
 quo novum stemma Comitum de Hohenberg et Haiger-
 lock promanavit, qui inter Nieri fontes et Danubium
 territoria sua habuerint. Itaque marchiones Hackber-
 genses Laetus Suevos facit, a quibus originem decunt
 comites de Haigerlock et Hohenberg; Item marchiones
 Veronenses Badenses, atque etiam Duces de Schiltach, quo-
 rum lata fuerit per Sueviam ditio, usque in Brisgoiam
 videlicet ad Nierum, Rotenburgum, Cuinga, Horba, Hai-
 gerlock, Hohenberg, Wüdeberg, tota Nagoldi vallis
 Nieri vallis, Bulach oppidum et arx Zobelsteinium,
 Kirchenberga, Wurmlingius mons Schemberga, Gletta,
 habuisse quoque Reüthingam, Munderkingam et Fridin-
 gam; Item in Nigra sylva Banzdorfam, Freibergum
 ac totam Rindicam vallem, denique ad Glenum in fini-
 bus Brisgoiae: ubi sedes marchionatus fuerit, Hackber-
 gam, Sutzbergam, Susenbergam, Roetelam, Nisingam,
 Sickenkircham, Weispneck, et alia plura.
 Alibi vero scribit idem: Conrado Duci Zerisingensi, quod
 Ducatum Suevia sibi contra transactionem cum Hen-
 rico IV. Imp. factam adhuc vindicaret, Fridericum,

qui postea imperavit, Sigurinam Praefecturam et
 comitatum Hochberg ademisse, ac Praefecturam Si-
 gurinam fratri Bertholdo restituisse: Aft Conradum III.
 postea Hachbergensem comitatum cuidam Veronensi
 ac Batavino Principi contulisse. Unde Duces à Schiltach
 et Marchiones Badenses proceperint, idq; factum esse ait
 Latus ad 1157. Principis huius Veronensis uxore fuisse
 Imultham, qua Praefecturam Badensem ad amem
 illur auspicata sit, in qua primum 8. Canonici vixerint,
 quibus postea Monachi Benedictini accepisse legantur.
 Originem vero aliam Marchionum Hachbergensium habet
 Pantaleon part. 2. de viris illustribus. Hacho, inquit,
 magna corporis et animi fortitudine fuit praeditus,
 itaq; cum Carolo M. in Italia existens res multas
 praclare gessit. Hunc Carolus factus Imperator secum
 in Germaniam 802. abduxit, atq; portionem terre in
 Brisgoia tribuens, eum comitem constituit, qui ux-
 rem duxit, atq; Comites Hochbergenses progeniit, qui
 tandem tempore Friderici Barbarossa post 350. annos
 in Hermannii Veronensis primi Marchionis Badensis
 familiam per unicum familiam derelictam Juditham
 inserti fuerunt: ab eo omnes illi, qui fortitudine et
 magnanimitate alios superant, apud Germanos egre-
 gij Hachi dicuntur: floruit cum Carolo M. circa an-
 C. 805. Hactenus Pantaleon. Cum quo conspexit
 Inscriptio Latina, qua in arce Hachbergensi sub effigie
 laudatissimi Principis Caroli Marchionis Bad. et Hach-
 berg. ad sinistram inferioris porta partem ingredien-
 sium conspectui in lapide posita his verbis legitur:
 Ille primus Carolo M. imperante Hacho, unde nomen

Wiki, an. C. 808. erexit ornatorem Carolus quondam
Marchio Bade, regnante Friderico III. Cesare fecit:
tam vero ob edacem ac ruinosam vetustatem, Carolus
magni animi Princeps marchio Bad. et Hochb. cuius opi-
nam hic cernis, tum reinfaurari tum versus hostiles
impetus in sui suoruaq, muamen et refugium prompto
subjectorum auxilio premuniri curavit, gubernante
Carolo V. Imp. Aug. p. F. A. 1554. Et hac paucis de
Marchionibus Hackburgenfibus. Nunc progrediendus
ad sententias alias, nam

V. Opinio.

Quinto: pleriq, neque Ursinorū neq, Scaligerorū memi-
nere, aut prosapiam Badensem et Hochbergensem diversas
inter se faciunt, sed simplr affirmant, Hermannū Ver-
on Marchionē a Friderico I. Imp. Anobardo, cui obfes datus
erat, his primū regionibus impositū, eundemq, Impera-
torem ex Comitatu Badensi constituisse marchionatum,
et Hermannū Veronensem primū marchionem; ita enim
loquitur Münsterus: Interfecto, inquit, Socero Bertoldi
III. Zeringensis Ducis, et Suevia Ducatu Friderico a
Kaufex collato, cui Henricy Imp. filia suam elocaverat,
indignatus Bertholdus, multa intulit Friderico bella,
in quibus In Fridericus superior fuit; Concordia autē
Imperator faciens dedit Bertholdo per modum feudi Ad-
vocatiā imperem civitatis Siguriensis et totius adiacen-
tis pagi: Bertholdo succedens Conradus frater bellum
movit contra Fridericum Ducē Suevia unoculū, et ex-
citavit contra se Fridericum Barbarossam, qui illi a-
demit Sigurium, persecutusq, fugientem cepit arcem
Zeringensem, et petere coegit Conradum veniam et
gratiam Ducum Suevia, atq, sequentib, temporibus